

att för vissa skodon med bottnar av trä omsättningsskatten skall utgå med fem procent i stället för tjugo procent. De skodon för vilka omsättningsskatten ändrats äro sådana, vilka ha ovanläder av »lackeradé eller bronserade skinn samt av guld-, silver-, mocka-, ödle-, orm- eller fiskskinn, dels ock skodon av spånadsvara innehållande silke eller finare metalltråd».

Nr 380.

Av herr Allard, om beräkningen av allmän omsättningsskatt för vissa skodon med bottnar av trä eller annat ersättningsmedel för läder eller gummi.

Genom kungl. förordning nr 853 av den 17 december 1943 har bestämts, att för vissa skodon med bottnar av trä omsättningsskatten skall utgå med fem procent i stället för tjugo procent. De skodon för vilka omsättningsskatten ändrats äro sådana, vilka ha ovanläder av »lackeradé eller bronserade skinn samt av guld-, silver-, mocka-, ödle-, orm- eller fiskskinn, dels ock skodon av spånadsvara innehållande silke eller finare metalltråd».

Den nya förordningen, som trädde i kraft den 1 januari 1944, innebär alltså, att t. ex. mockaskor ej lyxbeskattas, när de äro tillverkade med *bottnar av trä*, men väl om de äro tillverkade med bottnar av läder eller ersättningsmedel för läder med undantag av trä.

Statsmakterna ha ansett, att träbottnar äro ersättningsmedel vid tillverkningen av skodon, och genom att ej belasta dessa med lyxskatt avser man att göra dessa skodon så säljbara som möjligt. Ur denna synpunkt borde även andra ersättningsmedel för läder medtagits, ty det är för skohandeln liksom för skoförsörjningen lika angeläget, att alla skodon med sulor av ersättningsmedel ej belastas med s. k. lyxskatt.

Denna angelägenhet är av ganska stor betydelse för skofabrikanterna liksom för deras arbetare samt skohandeln och i sista hand även för konsumenterna. Lyxskatten inom skobranchen utgår för närvarande i första hand på mockaskor. Mocka är ett behagligt och användbart material, som för närvarande tillverkas uteslutande inom landet av svenska råvaror. Kunna fabrikanterna tillverka mockaskodon med sulor av poängfritt material utan att dessa behöva lyxskattebeläggas, så vore detta till avsevärd fördel för alla parter. Vidare bör skohandeln på allt sätt stödjas i sina strävanden att tillhandahålla allmänheten lämpliga ersättningsvaror i nuvarande läge och icke hindras härvidlag genom s. k. lyxskatt på ersättningsvarorna.

Det är en inkonsekvens begången, då vissa träbottnade skodon befriats från lyxskatt, medan motsvarande skodon tillverkade med bottnar av andra ersättningsmedel alltfört lyxskattebeläggas.

Med åberopande av vad här ovan anförts hemställes,

att riksdagen må besluta, att vid tillämpningen av förordningen den 25 maj 1941 (nr 252) angående skattesatsen för den allmänna omsättningsskatten beträffande vissa varor skola från de slag av skodon, beträffande vilka allmän omsättningsskatt skall utgå med högre skattesats än fem procent, undantagas sådana skodon med bottnar av trä eller annat ersättningsmedel för läder eller gummi, som enligt gällande bestämmelser angående reglering av handeln med och förbrukningen av läder och skodon m. m. må fritt försäljas.

Stockholm den 21 januari 1944.

Henry Allard.